

Abonamentele**Pentru Sibiu:**1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.**Pentru monarhie:**1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.**Pentru România și străinătate:** $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru**Insertiunile**Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.**Redacțiunea și Administrațiunea:**
Sibiu, strada 'Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și liberării.

Un număr costă 5 cr. Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se înapoiază.**Sibiu, 11 Noembrie st. v.**

Alteța Sa Imperială și Regală Archiducele Rudolf, viitorul nostru Monarch, s'a îndurat a se coborî dela înălțimea pozițiunii Sale, ca să petreacă din când în când printre muncitorii literari ai popoarelor din monarhia și să lucreze chiar alături cu dinșii.

E vorba, ca o seamă de literați și de artiști, adunați împregiurul Alteței Sale, să creeze o operă mare, prezentându-ne în scris și în ilustrațiuni icoana fidelă a vieții popoarelor din împărăție.

Pentru-ca această idee să se poată realiza potrivit cu exigențele criticii moderne, s'au angageat cele mai bune puteri literare din monarhia și s'a hotărît anume, ca fie-care popor să fie descris de proprii sei oameni de litere, dacă are asemenea oameni.

Și este, în adevăr, o frumoasă prive-liscă să vedem pe viitorul nostru Monarch ivit în mijlocul celor mai distinși oameni ai popoarelor din monarhia și lucrând împreună cu dinșii.

Tochmai de aceea însă, e mare răspunderea aceluia, care au luat asupra lor sarcina de a compune cercul, în care va avé să ni se prezente viitorul nostru Monarch.

Alteța Sa Imperială nu cunoaște și nici că putea până acum să cunoască îndestul cercurile literare ale tuturor popoarelor, ca să-și alege din propria-i inițiativă colaboratorii, ci trebuie să primească cu toată încrederea pe cei ce i-se propun.

Nu vom cerceta, dacă în genere propunerile i-s'au făcut după cum se convenia, ci ne vom mărgini la persoanele propuse din partea noastră, a Românilor.

După prospectul ce ni s'a trimis din partea tipografiei de stat, între colaboratorii sunt și cinci Români și anume d-nii Alexandru Roman și Petru Opreș, ca colaboratori literari (iródmalmi dolgozó-társak), ear' d-nii Ioan Goldiș, Iosif Vulcan și Grigorie Moldován ca colaboratori pentru partea etnografică în-deosebi.

Aceasta e societatea, în care ni se presentă nouă, Românilor, viitorul nostru Monarch.

Că e rău aleasă societatea, aceasta o simt toți cetitorii nostri.

Dintre cei cinci colaboratori români ai moștenitorului de tron nu sunt decât doi oameni cu oare-care reputațiune literară, domnii Alexandru Roman și Iosif Vulcan.

Dl Roman e profesor la universitatea din Budapesta, membru al Academiei române și fost redactor al unei foi politice române, care a încetat, ce e drept, în lipsă de spriginire, dar' a fost odată mult cetită.

Dl Vulcan este redactor al unei foi literare, care timp îndelungat aproape ea singură a ținut firul mișcării noastre literare, un neobosit scriitor de prosă și versuri, membru corespondent al Academiei române și un om, care prin zelul seu

literar a știut odată să-și câștige multe simpatii la Români.

Deși nu scim dar', ca unul ori altul dintre acești doi literați ai nostri să-și fi câștigat prin lucrări de vre-o valoare mai însemnată o pozițiune mai însemnată în viața noastră literară, ei au destule titluri literare, pentru-ca să nu fim jigniți de gândul, că ei ne vor reprezenta în cercul de literați adunat împregiurul viitorului nostru Monarch.

Nu însă în virtutea acestor titluri literare se află ei în acel cerc, ci în virtutea atitudinii lor în viața politică.

Alături cu d-nii Roman și Vulcan găsim pe părintele I. Goldiș, profesor de limba română la gimnaziul din Arad și autor al unei încercări scrise în limba maghiară asupra latinității limbii românești. Și părintele Goldiș e, pare-ni-se, ca dl Vulcan, membru corespondent al Academiei române, de sigur însă nu ca literat român, fiindcă nu scim să fi scris vre-odată ceva în românește, ci ca om, care s'a interesat și el odată de cestiuni românești. Dar' este părintele Goldiș un om dat cu trup cu suflet gândului de a nu se strica cu stăpânirea.

Cât pentru dl Opreș, mărturisim, că nu-l cunoaștem: este un nume, care în viața noastră literară nu e cunoscut, ear' în cea publică acum se ivesce pentru întâia oară.

Nota caracteristică a întregii societăți e însă dl Grigorie Moldován, bietul muritor, care de voie, de nevoie, și-a consumat puterile tinerețelor batjocorind neamul seu prin fel de fel de încercări literare scrise în limba maghiară și acum, ajuns la oare-care maturitate, dă din mâni și din picioare ca să-l socotim Român ca toți Românii, ba chiar literat românesc.

Nu scim, cum se vor fi simțind d-nii Roman și Vulcan în societatea, în care se află, presupunem însă, că, deși împregiurările îi determină să-și dea aerul de guvernamentali, simțimentul de demnitate literară nu le este de loc măgulit, când se ved puși în aceeași categorie cu necunoscutul Opreș, și cu atât de bine cunoscutul Moldován Gergely.

Dar' dnii Roman și Vulcan treacă, ducă-se. Au mai pățit-o și alții poate chiar și mai rău.

Vorba e Alteța Sa Imperială și Regală Archiducele Rudolf nu se convenia oare să fie pus în societatea unor oameni mai bine veduți de Români?

Când s'a ivit pentru întâia oară cestiunea întreprinderii literare patronate de viitorul nostru Monarch, am creșt și noi, cum trebuiau să creadă toți oamenii cu bun simț, că vorba e de crearea unui teren comun, pe care Înaltul Protector, poate să între în relațiuni cu puterile mai distinse ale popoarelor, fără considerațiune pentru atitudinea politică a fie-sce-cărui indeosebi.

În loc de aceasta cercurile politice din Budapesta au profitat de ocaziune, ca

să isoleze pe viitorul Rege al Ungariei, încungiurându-l cu oameni, pe care nu-i vedem bucuos.

Rămâne acum, ca acești oameni să înțeleagă greutatea pozițiunii ce li s'a creat și să-și cunoască și împlinească datoria față cu Înaltul Protector al întreprinderii literare, la care iau parte.

Așa cum a fost pusă la cale, această întreprindere nu e cătuși de puțin populară între Români. Nu se crede, că puterile, care au fost angageate din partea noastră, au destulă înțelegere, destulă pregătire și destulă tărie de caracter, pentru-ca să spună adevărul adevăr asupra vieții noastre, se bănușce, că ele vor fi influențate de cercurile politice maghiare, — și de aceea Românii nu voiesc să scie despre întreaga întreprindere.

Dnii Roman, Vulcan, Goldiș, Opreș și Moldován știu tot atât de bine ca noi, că așa este: li se ofere acum ocaziune să se reabiliteze prin o lucrare inteligentă și conșciențioasă în opiniunea publică română.

Să o facă aceasta, și noi vom fi cei dintâi, care le vom da convenita satisfacțiune.

Să nu scape din vedere, că nu au să servească cauza guvernului, nici a societății maghiare, ci să răspundă la așteptările Înaltului Protector al întreprinderii spunând adevărul, numai adevărul și întregul adevăr asupra poporului român.

Revistă politică.

Sibiu, 11 Noembrie st. v.

Sâmbătă la 21 Noembrie n. și-a ținut dieta ungară cea dintâi ședință după delegațiuni. Dintre proiectele prezentate decătră ministrii respectivelor resorturi, s'unt fără îndoială proiectul privitor la regularea municipiilor și cel privitor la prelungirea mandatului de deputat de o deosebită importanță. Părinții patriei vor avé deci să se ocupe în cel mai de aproape viitor cu unele cestiuni, care taie afund în dreptul public și în administrațiunea statului ungar. Satisfacere vor ei acum pe deplin recerșitelor timpului și trebuințelor cetățenilor, e o întrebare, care foarte ușor se poate rezolva, dacă ne gândim, că toate proiectele guvernului s'unt lucrute astfel, ca prin ele guvernul și în special națiunea astăzi la putere să-și poată susține autoritatea, și că ceata mamelucilor d-lui Tisza s'unt totdeauna gata de a le vota fără cea mai mică modificare.

Încât privește indeosebi prelungirea mandatului de deputat, apoi aceea singură și fără reformarea din fundament a legii electorale, e un lucru fără de nici un scop. Înainte de toate ar trebui să se introducă și pentru Ardeal un cens potrivit, să se asigureze libertatea alegerilor, să se pedepsească abuzurile și ilegalitățile și să se stabilească o justiție independentă pentru alegerile protestate. Fără de aceste condițiuni periodul de cinci ani al deputațiilor dietale devine un nou pretext de a guvernului cu puterea și de a înăbuși libera dezvoltare a elementelor nemaghiare.

Diplomația europeană a fost în mare măsură surprinsă prin schimbarea, care s'a întâmplat pe câmpul de război. Până la

învingerea Sârbilor la Slivnița cabinetele erau rezolvate a face principelui din Bulgaria socoteală. Acum însă, după-ce acesta a secerat atâtea succese în contra Sârbilor încreșuți, puterilor li se pune întreabarea, dacă n'ar pute să pună acestui război stavilă prin o presiune oare-care asupra regelui Milan.

O telegramă, pe care o primesc din Londra o foaie berlineză, vorbește de o conferență a lordului Salisbury cu mai mulți ambasadori și spune, că în acea conferență să fi eșit la iveală acea părere generală, că puterile vor să o însărcineze pe Poartă a restabili pacea dintre Sârbi și Bulgari. Această scire trebuie însă să fie cu convenita rezervă întâmpinată, de-oare-ce dacă puterile s'au sfârșit să de Turciei un astfel de mandat în Rumelia-de-Ost, cu atât mai puțin vor face-o acum în Bulgaria.

„Journal des Débats“ comunică din Berlin, că cercurile de acolo se așteaptă la o paralelă acțiune militară a Austro-Ungariei și Rusiei în Balcani.

Organul militar rusesc „Swet“ află din parte competentă, că pentru cazul unei intrări a trupelor turcesci în Rumelia-de-Ost, Anglia va da flotei ordinul de război, de a intra în Bosfor.

De un timp încoace se vorbește în Italia, că Austro-Ungaria a mobilizat două corpuri de armată, că între Italia și Austro-Ungaria se negociază deja pentru nise drepturi de granițe, pe care ar avé Austria să le dea Italiei, și că broșura „Speranțele Italiei“ a fost inspirată de guvernul italian.

Nota Papei cu privire la cestiunea Carolinelor a sosit deja la 16 a l. c. în Madrid. Papa își exprimă într-aceea dorința, ca afacerea să se aplaneze înainte de a isbucni războiul în Orient.

Războiul sârbo-bulgar.

Amănunte despre luptele din urmă dintre Sârbi și Bulgari:

Sofia, 19 Noembrie n. Adjutantul principelui Alexandru, care a fost greu rănit în lupta dela Slivnița, se numesce Marinoff.

Principele s'a expus pretutindeni dând dovezi de o vitejă ne mai pomenită. Unde era pericolul mai mare, acolo se vîria. De vre-o trei ori au cădut granate și șrapnele lângă dînsul fără a-i cauza nici un rău.

Armata bulgară a fost reinsufleșită prin isbânde ce a raportat; de aci înainte se poate considera succesul ca asigurat. Singurul pericol mai consisă în întocirea pozițiunilor dela Slivnița. Se fac mari pregătiri. Astăzi au sosit 6 batalioane în Sofia; după două oare de repaos, ele au fost îndreptate imediat la Slivnița; alte patru batalioane au plecat la Pernik; aci se ridică întărituri și se așează baterii.

Milișenii sosesc mereu din toate părțile. Armata sârbească s'a retras dela Vidin pentru a veni în ajutorul armatei din Slivnița; Vidinul a scăpat de ori-ce pericol.

Din eroare s'a spus că Sârbi au ocupat Lom-Palanca, poziția importantă de pe Dunăre; în realitate ei au ocupat Lomul, localitate situată pe drumul dintre Lom-Palanca și Sofia; în urma înfrângerii dela Slivnița, Sârbi au fost nevoiți să o evacueze.

Sofia, 19 Noembrie n. Mai mulți voluntari ruși au sosit aci și au luat comanda câtorva companii bulgăresci. S'au adresat din nou apeluri călduroase comitetelor panslaviste din Rusia,

cerându-li-se ajutorul lor. Se așteaptă în curând sosirea unui mare număr de voluntari ruși.

Sofia, 20 Noemvrie n. Textul raportului oficial, pe care principele l-a adresat de pe câmpul de bătaie dela Slivnița guvernului bulgar, asupra cărui de ieri:

La 8 oare de dimineața aripa dreaptă bulgară a început a lua în posesiune înălțimile ocupate de Sârbi între Dragoman și Slivnița.

Pentru a înlesni mișcarea aripei drepte, centrul primii ordin s'începe.

Pe la ameați trupele din aripa stângă luă de asemenea ofensivă.

Lupta fu sângeroasă și fină până seara.

Bulgarii s'au bătut într'un mod eroic și după-ace au dislocat pe inimic din pozițiile sale, s'au pus să-l urmărească.

400 soldați și mai mulți ofițeri sârbi au fost făcuți prizonieri.

Prima parte a acțiunii avu astfel de rezultat de a isgoni pe Sârbi din pozițiile cari le ocupau în fața centrului și a celor două aripe și de a-i sili să se retragă pe înălțimea situată în fața centrului armatei bulgare, la stânga Dragomanului.

Bulgarii ocupă șoseaua, care merge dela Dragoman la Sofia.

La 2 oare după ameați, trei batalioane din regimentul principelui întâlneau în apropiere de Golubovici un corp sârb compus dintr'un regiment de infanterie, din două batalioane și două escadroane, cari se pregăteau să atace aripa stângă bulgară în pozițiile sale dela Slivnița.

Acest corp fu completamente bătut, și în această nouă întâlnire soldații bulgari deteră probe de o mare bravură și de multă abnegațiune.

Răniții sînt numărători, lupta fiind foarte crâncenă din momentul ce cele dintâi trupe pronunțară mișcarea lor ofensivă.

Printre răniți se află căpitanul Marinoff, adjutantul principelui, și mai mulți alți ofițeri.

Viena, 20 Noemvrie n. Cea mai mare parte din țiare consideră ca și cum ar fi aproape compromisă situația militară a Sârbiei pe teatrul de resbel.

Sofia, 20 Noemvrie n. Detaliile din urmă asupra sângeroasei bătălii de Joi din fața pozițiilor dela Slivnița, sînt cele următoare:

Cu privire generală în această luptă teribilă, Bulgarii au câștigat, deși cu mari sacrificii, un teren mai bine de 12 kilometri spre dreapta, păstrându-și pozițiile la stânga, și respingînd cu deservire pe Sârbi din drumul Sofiei către Niș, singura cale și basă a operațiunilor strategice.

Multe amănunte destul de însemnate vor fi cunoscute mai târziu, de astădată sînt de notat acestea:

Nu târziu după deschiderea focului s'au simțit avantajele Bulgarilor, căci după-ace ocupară pe rînd pozițiile ce se continuă în direcțiunea Malevo și Dragoman, încunguraseră flangul stîng al inimicului și în mai puțin ca o jumătate de oară Sârbi fură nevoiți a părăsi înălțimile ce ocupau de-a lungul drumului spre Zaribrod,

precum și ambele coaste, prin care trece șoseaua către pasul Dragomanului. Cătră oarele 3 p. m. după oare-cari mișcări bine chibzuite, două baterii bulgare luănd pozițiune la stînga satului Vladimirovca deschiseră un foc neîntrerupt asupra unei diviziuni sârbe, ce înainta metodic cu desfășurare de tiraliori.

După un scurt timp de nedumerire, Bulgarii avură un moment de îngrijire, ear' Sârbi înaintînd ca să treacă o vâlcea, fură ținți în loc de o muschetărie violentă, care dură mai mult și din o parte și din cealaltă.

Noaptea intervenind, Bulgarii își conservară pozițiunile câștigate cu toată opozițiunea crâncenă a Sârbilor, cari în fine încetul cu încetul fură împinși către muntele Breznik. Pozițiunea fiind critică, armata sârbă în cas de retragere este expusă a-și perde mare parte din material, arme și munițiuni, căci aci drumurile, sau mai bine zis potecile, sînt foarte puțin practicabile. Astfel dar' pe de o parte strătorarea în care se găsece Sârbi, pe de alta avantajele câștigate de armata bulgară, care, prelîngă ajutoarele ce neconținut le sosesc din Rumelia, își au moralul tare ridicat prin ultimele victorii raportate, pot aduce întreaga armată sârbă la un mare desastru.

Efectivul trupelor ce se găseau față în față se socotese dela 35—45 mii Sârbi contra a 30—32 mii Bulgari.

Perderile de ambele părți sînt considerabile din cauză că mai tot timpul au luptat descoperiți. Numai din partea Bulgarilor sînt afară din luptă preste 3000 oameni; ear' din partea Sârbilor fără îndoială mai mult.

Mai multe sute de prizonieri au căzut în mâinile Bulgarilor.

În timpul luptei căpitanul Panitză, comandantul unui corp de 2500 voluntari, aruncându-se pe drumul dela Dragoman la Zaribrod, a capturat un convoiu considerabil de arme, muniții și alte proviziuni destinate Sârbilor.

Proiectele de lege privitoare la reforma legii comitatense și comunale.

Avem înaintea noastră cuprinsul întreg al celor două proiecte de lege, ce se vor supune dietei în sesiunea aceasta și prin care se va face primul pas pentru centralizarea administrațiunii.

Extragem din proiectul privitor la reforma administrațiunii comitatelor câțiva paragrafi:

Capitolul 4 al acestui proiect se ocupă cu sfera de activitate a comiților supremi.

§ 54, primul § din acest capitol, vorbece despre sfera de activitate a comiților supremi în ceea-ce privece inspectiunea supremă.

§§ următori 55 și 59 cualifică rangul de comite suprem și determină salariul acestuia.

§ 58 statorosece funcțiunea nouă de secretari prelîngă comiții supremi. Numirea secretarilor o face ministrul de interne. Vor fi preferiți concipiștii adjuncți și practicanții concipiștii din ministrul de interne.

§ 60 statorosece numărul comiților; nrul acestora nu poate trece preste 70. Tot acest § prevede administrarea provisoră sau definitivă a acelor două comitate decâtă un comite suprem.

§ 62 dice: „Comitele suprem poate destitui organele, și funcționarii neascultători fără excepțiune și poate să-i înlocuească cu alții. Funcționarii numiți ca suplenți din partea comitelui suprem rămîn în funcțiunea aceasta până la proxima alegere comitatensă.

§ 63. Dacă jurisdicțiunile află procedura guvernului ca vătămătoare, ele pot apela la dietă.

§ 67 hotăresece cercul de activitate al fiscalilor comitatensi. Conform §-ului acestuia, activitatea fiscalilor comitatensi prin comitate, e aproape aceeași ca a procurilor prelîngă judecătoria.

§ 68 dă solgăbiraclor dreptul de a pedepsi organele comunale în cas de nesupunere, fără-ca aceste să aibă dreptul de a înainta recurs contra pedepsei dictate de solgăbiraclor.

§ 72. La una și aceeași jurisdicțiune (în oficiile de cassă de tutorat la archivă și la comptabilitate) nu se pot aplica funcționari înrudiți în linie dreaptă sau în legături de cumnăție precum nici cei ce stau în legături de adopțiune.

§ 74. Protomedicii comitatensi, căpitaniii supremi de poliție, comptabili, archivarii, funcționarii de evidență dela oficiul orfanal, medicii cercuali, medicii veterinari, scrietorii cercuali, practicanții comitatensi, precum și pe funcționarii adjuncți comitatensi, îi numesc pe viață comiții supremi.

Comisiunile candidatoare la alegerile comitatense rămîn ca și până acum compuse din: comitele suprem ca președinte, 3 membri aleși de adunarea generală și 3 membri numiți de comitele suprem. În cas de paritate de voturi decide votul comitelui suprem. Pentru fiecare funcțiune sînt a se candida trei inși afară de casul dacă pentru cutare oficiu n'au competat trei inși vrednici de candidare.

Votarea se poate cere de un număr de 20 alegători.

Proiectul pentru legea comunală are în capitolul II dispozițiuni privitoare la jurisdicțiunea comunelor și la apartinența sau competența cetățenilor.

În capitolul III proiectul se ocupă de drepturile și agendele comunelor. Capitolul IV vorbece despre reprezentanța comunală.

Capitolul V vorbece despre adunările reprezentanței comunale.

§ 61 din acest capitol prevede, că dacă oare-care reprezentanță comunală s'evirșese ceva ce vătămă interesele statului sau periclitează bunăstarea comunei, ministrul poate disolva la propunerea comitatului reprezentanța comitatensă, în care timp dispune prin comitat despre conducerea provisoră a agendelor comunale.

Capitolul VI hotăresece starea primăriei comunale.

Primăria consistă în comune mici din: judele comunal și din suplentul lui, cel puțin

din doi consilieri interni (jurați), notarul și medicul cercual; în comune mari: primarul și suplentul lui, cel puțin patru consilieri interni, cassarul, notarul și respective notarii, tutorul, și medicul comunal respective cercual.

Salariștii sînt: În comune mari și mici: notarul respective notarii și medicul, ear' în orașe cu magistrat: primăria precum și membrii adjuncți ordinari.

Salariul și diurnele le statorosece comuna prin un regulament comunal.

Corespondențe particulare ale „Tribunei“.

Din giurul Aradului.

Veritas, corespondentul aradan din nr. 251 al „Tribunei“ atinge o coardă delicată, letargia gremiului nostru bisericesc.

Știu că multe sînt necazurile dreptilor, externe și interne, organice și arbitrării, cari jignesc funcțiunea organismului nostru bisericesc fără vina funcționarilor ori plăcerea șefului, însă dăruerile dinlăuntru ce transpiră și pe la noi, precum și activitatea ori neactivitatea lor externă, cam seamănă pe vorbă cu năimutul scripturii.

Bunăoară anomalia, să atîrse soarta subalternului dela simpatia ori antipatia personală a superiorului sau, care fiind și el însuși om cu slăbiciuni ca toți muritorii, pelîngă toată învătătura sa înaltă poate rătăci, ba poate fi chiar un fudul, un lacom ori nefericit misantrop, care ar absoarbi în gușa amărăciunii sale toată fecirea pământului, și-și poate exploata poziția întru împlinirea poftelor sale caprițioase, pe conta nefericiților ce i-a căzut victimă și în detrimentul binelui comun. Unii vor a crede, că într'adever această anomaliă ar fi dat ansă la ordonanța ministerială referitoare la apelul învătătorilor amovați.

Lege avem, ca în restimp de trei luni de zile să se îndeplinească posturile vacante, și totuși parochiile stau cu anii nedepinite, ear' protopresbiteratele stau părăsite și administrate turcesce din al doilea ori al treilea protopresbiterat, par'că arangementul ar fi rezervat „cultur-egy-let“-ului din Cluj. Va fi avînd un cusur și această jignire, precum are și sistemul de a ține oameni neconținut sub teroarea spadei lui Damocle.

Avem scolii, bune rele cum sînt, inspectorul regesc numit de șese luni de zile le și cunoasce pe toate, căci le vizitează de-arîndul și-și face lucrurile sale de slujbă, numai organele noastre bisericesci nu se îndură să ostênească ori nu au timp să se abată pe la noi, ca să cunoască din propria lor intuițiune și scoalele vii, ear' nu numai după rapoartele subalternilor, cari pot fi și neexacte, — dacă nu cumva li este spre greutate sbuciumarea împreună cu acele cercetări, ori înconveniență înaltei erudițiuni teoretice ocuparea cu sucrescența, a cărei soarte este depusă în mîna lor, dar' atunci la ce atîta pa-

Foița „Tribunei.“

Hermina.

(Urmare.)

El trecu pelîngă cele trei femei abătute, trînti ușile astfel, că se clătinară zidurile cele găurite ale peșterii sale.

„Să ne rugăm, copilele mele, să ne rugăm, striga buna femeie, — să ne rugăm pentru sora voastră, care și ea acolo unde e, se roagă negreșit;“ și câte-trele, îngeunghiare și ridicară către Dumneșeu rugă ferbinți. Din timp în timp, vocea dlui de Sent-Mesme își ridică diapasonul și străbătea până la ele, pe urmă accente mai liniștite îi urma ca răspuns, și apoi se făcu liniște, și din grădina de sub fereastră deschisă, ajunseră vorbele acestea: Adio pentru totdeauna!

Doamna de Sent-Mesme se ridică iute cu toată slăbiciunea sa, vîdă pe tînerul om, al cărui obraz avea paloarea unui mort, că se depărta cu pași înceți. — „Scarlat, Scarlat!“ strigă ea, uitînd în această durere furia soțului ei. El se întoarse.

„Sărmanul meu copil!“ — urmă ea — scumpul meu copil! . . .“

„Tot este terminat, tot, — mai puțin vorbi nenorocitul.

„Unde este Hermina, ai vîdă-o? . . .“

„La capelă, unde așteaptă dela mine un răspuns ce-l crede încă favorabil . . .“

Un suris ironic se vîdă pe buzele sale, și mai adaugă ca în delir: „Nu trebuie să o lăsați singură!“ După aceasta se depărta repede, fără a mai privi îndărît.

Doamna de Sent-Mesme se retrase în odaia ei ne mai putîndu-și ține suspinurile.

Irena și Matilda plîngeau și ele; ele plîngeau destul lor în același timp cu al scumpei lor Hermine, pe care o adorau, căci această întâmplare nenorocită, le redeșteptă suvenirul cel mai amar de cele ce fie-care dintre ele suferiseră în zilele încă apropiate.

Clopoșelul, pentru chemare la dejun, suflă, și cu toată tristețea momentului, rînduiala familiei era astfel, că cu aceeași mișcare, toate își șterseră obrazii și se pregătiră a merge în sala de mîncare. Dar' Alexandru întră binișor, uitînd chiar a bate la ușă, și dîse cu voce înceată: „Domnul conte va rămîne astăzi în odaia d-sale, și roagă pe d-na contesă să-i trimită mîncarea.“ Și cu aceeași mișcare automatică, el se retrase ca o fantasmă.

Trăise de mult timp la casa d-lui de Sent-Mesme, îl respecta ca pe stăpînul lui, nu-l judeca nici odată, dar' îl găsea teribil și avea pentru d-na de Sent-Mesme cât și pentru fiecele ei, o afecțiune însoțită de o venerațiune adîncă, pe care le-o arîta prin mii și mii de chipuri, cu multă pricepere însă, ca să nu afițe susceptibilitatea bătrînului autocrat.

Un suspin ușurător fu răspunsul sărman-

lor femei și d-na de Sent-Mesme dîse ficelor sale: — „Scumpele mele copile, am încredere în voi de a servi cum se cuvine pe tatăl vostru; căt despre mine, mă duc să încuragiez inima sărmanei mele Hermine și să o aduc aici“. După aceea le sărută pe amîndouă pe frunte, găsînd în perfecta ei supunere la voințele Providenței, încă curagiu de a le mai suride! . . .

Cînd era aproape de mica capelă, un strigăt îi grăbi pașii și cu toată puterea ce arîta în supunerea către Dumneșeu, spectacolul, care îi isbi privirea, era de astfel că sfîrșima inima bieteii mame.

Hermina leșinată, era întinsă pe petrele bisericii, și Scarlat, în genunchi, cînd o lua în brațele lui, strigînd-o cu numele cele mai dulci, cînd o lăsa ear' pe petri strigînd că e moartă.

„Ah! mama mea, mama mea, scap-o, scapă-ne“, — strigă el cînd vîdă pe contesa. . . . Aceasta, tremurînd, avu curagiu să-i dică: „Liniștesce-te, fiul meu, și ajută-mă . . .“ și amîndoi ridicînd pe sărmana fată, o susțineră și o aședară lîngă ușa deschisă, pentru-ca aerul să o poată deștepta mai îngrabă, ear' d-na de Sent-Mesme scoase o sticlă din buzunarul său și o ținu în fața ei.

Îngrijirile mamei, sărutările arțetoare ale lui Scarlat, îi redeteră vieța, dar' tot în timpul cînd deschise ochii, ea regăsi întreaga realitate și desperare!

Pusă, între aceste două ființe, care se adorau și pe care o voință hotărîtă le despărțise pentru totdeauna, d-na de Sent-Mesme era de admirat! . . . Ea avea a face prelîngă aceste cu naturi distinsse. Cu toată durerea, pe care o simția și ea, cu toate plîngerile, ea îi ridică la înălțimea sacrificiului, le descrie necazurile vieții lor de pe pămînt, dar' le arîta și partea înaltă, și răsplata eternă, și astfel făcû să pîtrundă în inimile lor în locul revoltei, liniștea deplină.

Ei ascultau cu liniște, cugetînd că această oară era pentru ei cea din urmă aci pe pămînt, și găsiu, cu toată adîncă tristețea, un farmec în prelîngirea acestui moment.

În fine, cînd mama Herminei dîse aceste vorbe: „Fii om, fiul meu, fii creștin, în forța ta mă încred de a mări curagiuul ei, oara despărțirii voastre a sosit, și-ți un adio vecinic.“ El se ridică clătîndu-se și luând mîinile tinerei fete între ale sale, dîse ridicîndu-și ochii către cer:

„O Dumneșeu! care ești de acum înaintea singurului stăpîn al vieții mele, primesce sacrificiul nostru; noi credem în promisiunea ta de a ne aduna într'o țî în sfînta ta eternitate. . . . Pe urmă, lăsînd mîinile Herminei, își întinse brațele . . . Ea se aruncă aproape moartă și în această strîngere a unui amor demn de admirare a îngerilor, ei își amestecară sufletele lor nemuritoare. (Va urma.)“

radă pe la measa verde cu scolile, căci doară nu este gremiul nostru un oracul învățat în misticismul demonic, ci un corp viu cu o misiune pur practică.

Apoi mai sciu oamenii povesti și despre chivernisirea averilor bisericesci, cum adecă afirmă ele dela dragă voia celor ce au pus mâna pe conducere în comune, fără a le lua cineva în seamă serios păgubicioasele operațiuni financiare.

Pe când la împlinirea chemării bisericesci observăm o inerție și neconsecvență înspăimântătoare, ce pe noi cesti dela sate, bagseamă mai înguști la vederi, ne pune pe gânduri; durere, întru angajarea bisericii la politică, îi aflăm prea sprinteni, chiar prea temerari, încât se par a fi mai mult apostoli ideii de stat, decât apostoli bisericii, se par a fi intrupați, năimiți din scriptură.

Altcum nu relevem aceste în chip de incriminări, ci în chip de o piă dorință de a vedea pe toți la locul unde 'i-a pus biserica, grijind cu credință de turma, pentru care cu sufletul sunt răspunzători înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, căci după părerea mea nu întru meritele serviciilor politice este salvarea noastră, ci întru rîvna misiunii noastre apostolice.

Resunetul.

Valea-Arieșului, Noemv. 1885.

Lungă comuna Vidolm este un birt, al cărui proprietar e un Ungur trăsăcian. Nisce locuitori din Ocoliușul-mare, între cari și primarul de acolo, toți oameni fără cunoștință de carte, au mai de demult nisce daraveri cu acel crișmar. În una din săptămânile trecute, fiind mînați prelungă Arieș la dregerea drumului de țeară, din întempleră dau pe la acest birt. Într'aceea intrând în dispută cu crișmarul, poate mai mult în glumă la început; trec însă dela glumă, cum e firea omului ce n'a umblat la școală, nu iartă mult la alte vorbe mai aspre, ba după ce se amțeșc bineșor, chiar și la faptă. Atunci unul din ei se fi scăpat, cum se vorbesce, vorba cătră crișmar: „măi! se scii că eu sunt Muscanul teu!”. Eu nu cred să fie dis această vorbă cu altă intențiune, decât făcea cu ea alusiune la panica groază, ce cuprinsese pe Maghiarii din scăunime dela ivirea irredentei și mai ales dela izbucnirea revoluției din Balcani. Acestia tremurau de frică și vorbiau „Vine Muscanul“ (Jön a muszka).

Destul, că această vorbă a fost destul motiv pentru un notar, ce se afla pe atunci la acel birt, Român de almiutrulea din munții noștri, ca să facă arătate, că Românii „mișcă”; deși a trebuit să scie și dînsul prea bine, că acești Români nici idee nu aveau, că ce fel va fi „irredenta”. De atunci bieții oameni zac în închisoare grea, și comis după comis cercetează după irredenta lor.

Altora coconăși, tot de calibrul celui amintit, cu singura deosebire, că sunt progenitură româno-americană și jidano-germană, dar' aspirnați la câte un „os de ros“ — le trosnesce în minte o conjurație română în aceste părți. Fac deci arătate prin organele siguranței publice la ministrul de războiu. Acesta dispune numai decât incușișie prin tribunalul din Alba-Iulia, și într'o bună dimineață, pațnicii locuitori ai Ofenbaiei sunt surprinși de visita dlui Ninger Iános, jude investigator, cu un adjunct al seu. Numai decât prind a se împărți citări „în cauză de înaltă trădare“.

Între acușăția de înaltă trădare se află și un țeran din Sălciva. Eată crima lui: întregat fiind, în prezența mai multor oameni, un fiu de al lui Holder Iános, păzitor de drum, unde se află taică-seu, acesta a răspuns: „la domni”, adecă inspecționează drumul. Atunci se fi dis țeranul în glumă, cum e treaba Românilui, de multe ori cam poznaș: „Vine vremea să punem pe el câte un holumb”. Ce a vrut să ajungă denunțătorul prin aceste vorbe, cari de almiutrulea au alt înțeles decât acela, pe care îl vrea dînsul, nu sciu; sciu însă, că Holder Iános n'a avut nici macar satisfacțiunea de a se număra între „martirii” ideii de stat, deoarece ce o mulțime de martori au pus jurământul, că țeranul acusat nici n'a dis acele vorbe.

Înaintea oamenilor cuminte și în alte timpe, aceste ar fi „vorbe” eacă-asa, și nimeni nu mai împedea de ele, aji însă siguranța pa-pomune o cere, ca ele să fie clasificate între „țărănișuri”.

dar' alții sunt principalii în conjurația statului. Sunt nisce bărbați, cari își iu-

besce poporul, din care fac parte, și dorese binele și se bucură de încrederea lui: Părintele protopop Ioan Danciu, dl notar Ioan Muntean și dl P. Goșa, sub.-not. Acești „agitatori” primejdioși nu trebuie suferiți mai mult, trebuie puși la „adăpost” să nu mai cuteze a ține adunări de preoți și de popor.

Căci după „convingerea” patrioților „noi”, cuibul irredentismului, în aceste părți, s'ar afla aici în centrul protopopiatului, în Ofenbaia.

Încă în iarna trecută, când cu oprirea serviciului divin din cauza lui Horia, mort de 100 ani, se vorbea, că părintele protopop ar sta în legătură cu un sciu cine din România, cari serbează aniversarea a sută a „hoșilor” Horia și Cloșca și că așteaptă nu sciu ce monument al lui Horia spre a-l duce la Vidra, și spre a inscena apoi poate cutare revoluție. Se ivesce „irredenta”! Acum nu-i glumă. E ceva. Trebuie acusat cu com-paioniști cu tot. Ce caută adecă la dînsul mulțimea de preoți și învățători în toată luna și și mai des?

Acusa era cam de acest cuprins: că amintii domni ar sta în fruntea unei mișcări, ce se pregătesce pe cât mai îngrabă în aceste părți, căci cutare persoană a fost eată când la notarul, cutare și cutare la protopopul.

Cine sînt aceste persoane? Părintele din Brădești, Ioan Pop, dl Simeon Pașca, not. din Sălciva și o altă persoană străină.

Lucrul s'a întemplet astfel: Avînd amintitul domn părinte o afacere, în cauza unei parohii, cu părintele protopop a vrut să-l cerceteze. Din întempleră acest din urmă era dus de acasă, era la culesul viilor. Ce să facă acum? Trage în gazdă la notarul din loc, ca la om cunoscut, să odihnească câteva timp și earși să plece apoi îndrît. Persoana străină era nou-denumitul învățător la Sălciva, dl Simeon Morcan, care venise cu notarul de acolo, consăteanul dsale, să facă visita de o parte părintelui protopop, ear' de alta să-și caute informațiune, dacă este într'adever numit la Sălciva de învățător suplent.

Aceste fapte au servit ca cei cu aspirațiunile patriotice, să facă arătate.

Se înțelege, că stînd astfel lucrul, dl jude investigator n'a putut afla nimic, ce ar compromite pe amintii domni.

Sînt de interes totuși unele momente din decursul investigației.

Domnii martori, cari sînt totodată și acușatorii, atât de bine sînt informați despre fapte „irredentiste”, încât nu sciu nimic pozitiv, ci în decursul ascultării, fiecare se provoacă la altul până când cel din urmă nu mai are la cine se provoca, ci caută să se provoace la cel dintăiu.

Basa deci pentru o cercetare serioasă, n'a existat. Ea totuși se face, și încă pe o scară destul de întinsă. Mărturisesc, că pe mine asta nu m'e supără, și cred că nici pe domnii acușati, cu toate că pe unii câte trei oare și mai bine 'i-au ținut cu tot felul de întrebări; aceasta trebuia să se întemplet, ca să ese și de astădată la iveală nemernicia celor ce insinua fapte false, neliniștesc oameni păcînici, numai și numai ca să-și satisfacă poftele lor hidoase, să nu-și mai facă merite prin uneltiri atât de netrebnice, și spre bine fie dis, „Magyar Polgár” în unul din nr-ii sei mai proaspeți a și început a se căi, cu toate că această căință, nu cred să fie alta, decât nisce lacrimi de crocodil.

E însă ceva, un semn foarte trist al timpului de față, în cercetarea aceasta. Părintelui protopresbiter 'i-s-au pus întrebările: câte adunări a ținut cu preoțimea în acest an? ce s'a pertractat în acele adunări? cari sînt conclusele mai însemnate aduse în ședințele acelor adunări? Se vede că domnii acestia suspicionează adunările noastre bisericesci, că în acele s'ar pertracta si lucruri lumesci, politice: ori vor a-și bate joc de instituțiunile noastre bisericesci. Și într'un cas și într'altul, insinuarile de felul acesta sînt foarte periculoase pentru autonomia noastră bisericescă, garantată prin lege. Căci (își dăce ministrul) caut nod în papură, că biserica română gr.-or. se abate dela chemarea sa, și adunările sale le folosesc spre scopuri politice, și atunci îmi ajung scopul foarte ușor. Până acum poate numai gîndesc așa, mîne poimîne se va încerca să și facă, ear' preste puțin timp ne vom trezi, că s'a gătat cu constituționalism, cu autonomie cu tot. Guvernul, dacă vom fi „patrioți buni” ne va da și preoți, tot preoți de confesiunea sa, căci învățători a început a ne da deja. Vai apoi de cultura poporului român, dată lui prin canalul „Cultur-egylet“-urilor maghiare.

De eventualitatea aceasta ni-e frică nouă, de aceea stăruim, ca biserica noastră să protesteze contra astorfel de calumnii.

Ce să vești însă? Congresul național bisericesc, a cărui principală datorință e, să apere autonomia, constituțiunea bisericii, române, e — neconvocat.

Dacă față cu alte năcături ne facem a fi oare-cum mai nesimțitori, apoi această împregiurare, ne umple cu o adîncă mahnire și îngrijire.

Delta.

Lugoș, 21 Noemvrie n. 1885.

De când cu aparițiunea proclamației „irredentiste” de preste munți, goana formală inscenată de ani încoace — dar' mai ales în timpul din urmă — contra pațnicilor cetățeni români, s'a mai înăsprit.

Da! față de Român drepturile de om și cetățean leal și onorifice sînt nesocotite, ba călcate în picioare de nisce șovinisti îndrîjiți. Indiviți cu poșițe în societate și cetățeni leali fără leac de vină — la simplul prepus al vre-unui șovinst privilegiat — sînt țărți în judecată, ca conspiratori contra întregității statului, ca daco-romaniști, irredentiști sau mai scie Dđeu sub ce titlu.

Cărturarilor români li-se calcă locașele în mieț de noapte și sînt trași la răspundere fără pic de considerațiune, ca și cei mai ordinari criminali. Înzadar se provoacă la drepturile de cetățean și la scutul legilor existente, căci nu ajută.

Dese suspiționări, călcări de locașe și trageri în judecată a mai multor Români pațnicii din toate unghiurile țării, fără de a le pute documenta.

Nici proverbiala iubire de patrie și alipire de tron a Românilui — pentru care nu odată a sacrificat sînge și avere, arătînd lumii că cum le scie prîul și apăra — nu sînt de ajuns „patrioților” pentru a ne lăsa în pace și a nu ne mai amărî țilele — și așa destul de amărîte. — Voiesc a ne înegri înaintea lumii, arătîndu-ne ca un popor sēlbatic, neibitor de ordine, necapac de cultură, nevrednic de drepturi și de libertate, pentru-ca a mai apoi tot aceeași lume cultă să nu ne înțeleagă plîngerile noastre și să le desconsidere.

Aceasta e intențiunea patrioților noștri maghiari, și pentru aceasta, cred, ne suspiționează tot pasul considerîndu-ne de conspiratori contra întregității statului și când nici nu visăm ne calcă locașele și ne trag în judecată, precum s'a întemplet și la 12 l. c. cu doi învățători români din loc. D-nii învățători Gaspar și Moldovan, au fost citați la 12 l. c. înaintea tribunalului din loc, fiind suspiționați de a sta în legătură cu „irredentiștii români”. Și de unde venia această presupunere? De acolo, că amintii d-ni învățători pe la sfîrșitul unei lui Iulie luaseră parte la o adunare de învățători populari români ce 'și-a ținut ședințele în orașul Orșova, și fiindcă cu această ocaziune — deși ca cetățeni ai Ungariei — în societate și cu alți învățători au făcut o excursiune până la Turnu-Severin cu scop de a cerceta monumentele vechi istorice ce se află în împregiurimea acestui oraș. Aceasta e crima — după codul penal unguresc — pentru care amintii învățători au fost trași în cercetare. Un protocol lung s'a încheiat din partea judeului investigator cu acușatii. Dl Vig punîndu-le o mulțime de întrebări precum: că ce au făcut în Orșova? La al cui indemn, de cine conduși pentru-ce au fost în Turnu-Severin? Avut-au acolo pe cineva cunoscut și cu ce 'și-au petrecut acolo timpul, cu cine au prîndit la measă și ce au vorbit? și multe altele. Acușatii au răspuns la toate aceste cu adevărul: Că au făcut excursiunea cu scop de a vedea ținutul, precum și monumentele antice din împregiurimea acelu orașel, nefăcînd nici o conspirațiune contra patriei lor și necomițînd nici o crimă de înaltă trădare.

„Reprezentanții ideii de stat” din Lugoș nu s'au mulțumit cu cazul mai sus descris.

La 18 a l. c. un pictor român din loc, dl Hojda, mărmașian de origine, dar domiciliat de mai mult timp în Lugoș, fiind un tablou ce reprezintă portretul bardului nostru național Andreiu Mureșan, 'l-a expus spre vederea trecătorilor la o prăvălie. Dar' abia a fost expus și vice-comitele Iakabfy, — vestit de romanosfag, — a și aflat într'însul un „izgató kép” — chip turburător, agitator și cu maliție 'l-a confiscat, ear' pe autorul respective pictorului 'l-a tras în cercetare ca agitator. Cercetarea nici astăzi după trei țile nu s'a încheiat. *Tihanul.*

Cronică.

Concertul reuniunii „Männer-Gesangverein“ dat Sămbătă seara se numără între cele mai bune concerte ce are publicul din Sibiu ocaziune să le audă. Membrii activi ai acestei reuniuni au dovedit că prelîngă o conducere bună pot ca să emuleze cu ori-care dintre reuniunile de cântări de aci. Toate punctele din program au fost executate cu o precizie surprînzătoare. Între cântăreți sînt și vre-o trei inși din reuniunea de cântări română de aci, cu care dl profesor Di ma, dirigentul corului, a întărit și îmbogățit puterile acestei reuniuni. Publicul a fost surprins de progresele ce a făcut această reuniune decînd îl are de conducător pe dl Di ma. La sfîrșit dl avocat Eduard de Larcher a pronunțat ca recunoștință dlui Di ma un toast, în care a dis că reuniunea „Männer Gesangverein“ „era ca un om bolnav, dar' astăzi sub cura excelentului ei doctor, a dlui Di ma, reuniunea s'a însănătoșat încât poate sta în fruntea reuniunilor de coruri bărbătesci germane din Ardeal”. Vorbirea a fost viu aplaudată.

Inducerile Ovrelor în matricule. Ministrul de culte a dat o ordinațiune prin care se regulează purtarea matriculelor ovreesce. Autoritățile au să supravegheze purtarea exactă a matriculelor.

Navigațiunea pe Dunăre nu s'a închis, cum s'a anunțat din toate părțile, ci numai s'a modificat mersul vapoarelor de postă. De alaltăieri se observă o via activitate în flotila română, dăce „Vocea Covurluiului”. Se dăce că comandantul flotei a primit ordin a pregăti bastimentele spre a pleca în susul Dunării. Se asigură că această măsură are de scop să asigure libertatea navigațiunii pe Dunăre.

Din România. Se comunică „Românului” ca întemeiată următoreia informație de o mare însemnătate: Armata română are încă din timpul resbelului un mare număr de puscii. Crnc a date de imperul rus; aceste arme serviau pentru rezerve. Ministrul de rebel a dat ordin să se împărță de urgență cartușele necesare pentru aceste puscii.

Însciiștare.

Adunarea generală a acționarilor înființan-dei „casse de economii” aici în loc, ținută în 29/10 a. c. a hotărît unanim înființarea aceleia sub numele de „Murășana”, totodată a hotărît ca 10% a acțiilor subscribe să se solvească până la 1 Ianuarie, ear' alte 10% până la 20 Februarie 1886 st. n.

Deci sînt provocați și până la trimiterea statutelor, în sensul §-lui 6 al aceloră, toți p. t. domni acționari, ca aceste 20% să le trimită negreșit până la termenele amintite la adresa: D. Patriciu Barbu, avocat în loc, ca societatea să-și poată începe activitatea condiționată în sensul legii comerciale dela solvirea de 30%.

Direcțiunea societății „Murășana“.

Reghinul-săsesc în 4 Noemvrie 1885.

Patriciu P. Barbu,
director executiv.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Slivnița, 21 Noemvrie n. Scirea „Agenției Havas”: Se signalizează retragerea armatei sērbesci. Numai un corp sērbesc a rămas în direcția dela Solințe. Breznic, părăsit de Sērbi, a fost reocupat de Bulgari. Retragerea Sērbilor s'a cauzat probabil prin neputința aprovizionării pe drumul dela Zaribrod, deoarece-ce Bulgarii 'l-au tăiat ocupînd astăzi Dragomanul fără a afla rezistență. Înaintarea armatei bulgare concentrate în Slivnița, e probabilă.

Belgrad, 21 Noemvrie n. (Scirea lui „Pester Lloyd“). Unirea tuturor corpurilor sērbesci s'a sēvîrșit. (Dar' unde? Red. „Trib.“) Ofensiva va să înceapă fără întărdiere. Leșianin 'i-a respins pe Bulgari la Lom-Palanca. Vidinul e încungiuurat, abstracție făcînd de partea Dunării.

Atena, 23 Noemvrie n. Scirea Agenției „Havas”: În urma concentrării la granița a trupelor grecesce și turcesce, situațiunea a devenit critică. Turcii fortifică căile din Epir ce duc în Macedonia. Armata grecească dorește cu insistență războiul.

Constantinopol, 23 Noemvrie n. Poarta a provocat-o pe Sērbia să părăsească Bulgaria fără amănare.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar**

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 2 Decembrie: Realitățile lui Vilhelm Örfly din Urmezö; decătră tribunalul din M.-Szighet.

— 14 Decembrie: Realitățile lui Nicolau Bogdan din Valkány, decătră judecătoria cercuală din St.-Miclăușul-mare.

— 25 Noembrie: Darea de consum de zăhar a orașului Bistrița, direcțiunea financiară din Cluj.

Concursuri:

— Un post de vice-notar la jud. cerc. din Panciova.

— Un post de jude la trib. din Sighet.

Economic.

Piața din Sighișoara, 21 Nov. Grâu curat hectolitra fl. 6.20 până fl. 6.20; grâu mestecat fl. 3.40 până fl. 4.—; sęcara fl. 2.80 până fl. 3.90; ovėsul fl. 1.40 până fl. 1.60; cucuruzul fl. 3.30; fasolea fl. 2.80; crumpenele fl. 1.50; mazerea chilo 22 cr.; lintea 22 cr.; mälaiul 12 cr. lumini de sęcui chilo 58 cr.; säpunul 32 cr.; sęcui brut 30 cr. sęcui de vită fl. 1.—; unsoare de porc 70 cr.; carnea de vită 40 cr.

Piața din Făgăraș, 21 Noembrie. Grâu frumos hectolitra fl. 5.— până fl. 5.60; grâu mestecat fl. 3.50 până fl. 4.—; sęcara fl. 3.50 până fl. 3.80; cucuruzul fl. 3.— până fl. 4.20; ovėsul fl. 1.60 până fl. 1.75; sęcimēta de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; sęcimēta de in fl. 9.— până fl. 10.—; fasolea fl. 3.— până fl. 4.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; lintea fl. 7.— până fl. 8.—; crumpenele fl. —.80 până fl. 1.40; mälaiul fl. 7.— până fl. 8.—; sęcui brut 100 chilo fl. 34.— până fl. —; unsoarea de porc 65—70, slămina 60—70; cânepa fl. 30.— până fl. 45.— Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 38 cr.; carne de vițel 32 cr.; carne de mel — cr.; ouă 6 cu 10 cr. chim fl. 12.— până fl. 15.—; lumini turnate de sęcui 56 cr. până — cr.

Piața din Brașov, 21 Nov. Grâu hectolitra fl. 6.— grâu mestecat fl. 3.40, sęcara fl. 3.90, orđ fl. 2.80, ovės fl. 1.90, cucuruzul fl. 3.—, mälaiul fl. 3.10, mazerea fl. 4.—; lintea fl. 4.50, fasolea fl. 3.50, crumpenele fl. 65 carnea de vită p. kilo 40 cr., carnea de porc 44 cr., carnea de berbec 28 cr.

Tērgul de rımători în Steinbruch. În 19 Noembrie n s'a notat: unguresci bētrāni grei 44.1/2 cr. până 45.1/2 cr. unguresci grei, tineri 44.1/2 cr. până 45.1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 46.— cr., ușori 47.— cr. până 48.— cr.,

marfă țerănească, grea 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușoară 46.— cr. până 47.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. cri transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesc grei 45.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 46.1/2 cr până 47.— cr., transito ușori 44.— cr. până 45.1/2 cr., in-grășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% compenți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 21 Noembrie st. n.

Budapesta: 64 90 73 52 11.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta dela 20 Noembrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. — până —, (lângă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.70 până 8.10, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.75 până 8.15, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.70 până 8.10, (de Bacșka) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.25 până 7.75.

Sęcara (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 6.40 până 6.55 Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.60 până 5.85; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 6.20 până 9.—.

Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.25 până 6.60.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.60 până 5.65; de alt soi fl. 5.60 până 5.65.

Rapița fl. 9.1/2 până 11.—; de Banat fl. 11.1/2 până 11.1/2.

Mälaiu (unguresc): fl. 5.50 până 5.70.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.20 până 8.22 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.64 până 7.66.

Sęcara (primăvară) 69.1/10 Kilo fl. 5.49 până 5.51 Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.47 până 5.48.

Rapița (August—Septembrie) fl. 10.89 până 10.90 Spirt (brut) 100 L. fl. 26.— până 26.50.

Cursul pieței din Sibiu.

din 22 Noembrie st. n. 1885.

Härtie-monetă română . . . Cump. 8.40 vënd. 8.50 Lire turcesci . . . " 11.20 " 11.30 Imperiali . . . " 10.20 " 10.30 Ruble rusesci . . . " 1.20 " 1.22

Bursa de Budapesta din 21 Noembrie st. n. 1885.

Table with financial data for the Budapest stock exchange, including interest rates and bond prices.

Bursa de Viena din 21 Noembrie st. n. 1885.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including interest rates and bond prices.

Bursa de București.

Cota oficială dela 19 Noembrie st. n. 1885.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, including interest rates and bond prices.

Advertisement for Pain-Expeller medicine, including text about its benefits and contact information for pharmacies in Budapest and Sibiu.

Advertisement for PIANURI (pianos) from the Heldenberg Salon, located in Sibiu.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Noembrie 1885.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.), train types, and departure/arrival times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.